

Warszawa, dnia 30 listopada 2018 r.

Poz. 2243

USTAWA

z dnia 9 listopada 2018 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru nad rynkiem finansowym oraz ochrony inwestorów na tym rynku¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 4 po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:
„24a) otrzymanych środków z tytułu wsparcia, o którym mowa w art. 268a ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu bank;”;
- 2) w art. 17 w ust. 1:
 - a) pkt 22 otrzymuje brzmienie:
„22) dochody z działalności Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Rzecznika Finansowego, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych;”;
 - b) po pkt 30 dodaje się pkt 30a w brzmieniu:
„30a) dochody Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym;”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych, ustawę z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, ustawę z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, ustawę z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, ustawę z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1162, 1291, 1629, 1669, 1693, 2073, 2159, 2192, 2193, 2212 i 2215.

c) po pkt 56 dodaje się pkt 56a w brzmieniu:

„56a) otrzymane środki, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu bank w wykonaniu gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 268a ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w zakresie, w jakim stanowią one pokrycie powstałych po przejściu strat banku przejmującego, dotyczących przejętych praw majątkowych, nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 133 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, z zastrzeżeniem art. 26 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.”;

2) w art. 140d uchyla się ust. 4 i 5;

3) w rozdziale 12 po oddziale AA dodaje się oddział AB w brzmieniu:

„AB. Przejęcie banku

Art. 146b. 1. W razie obniżenia sumy funduszy własnych banku poniżej poziomu określonego w art. 128 ust. 1 albo powstania niebezpieczeństwa obniżenia tej sumy poniżej poziomu określonego w art. 128 ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o przejściu banku przez inny bank za zgodą banku przejmującego, jeżeli nie zagrazi to bezpieczeństwu środków gromadzonych na rachunkach w banku przejmującym, obniżeniem funduszy własnych banku przejmującego poniżej poziomu określonego zgodnie z art. 128 ust. 1, ani nie stworzy takiego niebezpieczeństwa, oraz nie zagrazi to spełnianiu wymogu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, przez bank przejmujący. Decyzja może zawierać warunki i terminy przejścia banku przez inny bank.

2. W przypadku gdy jest to konieczne ze względu na sytuację banku przejmowanego, Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zezwolenia na przejście mimo czasowego niespełniania przez bank przejmujący wymogu, o którym mowa w art. 55 ust. 4 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.

3. Wobec banku spółdzielczego Komisja Nadzoru Finansowego może także wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, jeżeli bank spółdzielczy nie spełnia obowiązku zrzeszania się, zgodnie z art. 16 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

4. Komisja Nadzoru Finansowego powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o wszczęciu postępowania w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

5. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 147 ust. 3.

Art. 146c. 1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 146b ust. 1:

- 1) zarząd banku albo zarząd komisaryczny przejmowanego banku ulegają rozwiązaniu, a kompetencje innych organów banku, z zastrzeżeniem art. 147 ust. 3, zostają zawieszane;
- 2) bank przejmujący obejmuje zarząd majątkiem banku przejętego;
- 3) wygasają prokury i pełnomocnictwa udzielone przez przejęty bank.

2. Bank przejmujący dwukrotnie ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz na swojej stronie internetowej decyzję o przejściu banku oraz wzywa wierzycieli tego banku do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od dnia ostatniego ogłoszenia. Obowiązek ten nie dotyczy wierzycieli z tytułu rachunków bankowych. W przypadku banków spółdzielczych wystarczające jest ogłoszenie w piśmie lokalnym, Monitorze Spółdzielczym oraz na stronie internetowej banku przejmującego.

Art. 146d. 1. Z dniem przejścia bank przejmujący wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki banku przejmowanego.

2. Bank przejmujący sporządza sprawozdanie finansowe banku przejmowanego na dzień poprzedzający dzień przejścia.

3. Sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 2, powinno być zbadane przez biegłego rewidenta.

4. Bank przejmujący zgłasza do właściwego rejestru sądowego przejście banku wraz z wnioskiem o wykreślenie z rejestru banku przejmowanego oraz sprawozdaniem finansowym banku przejmowanego zbadanym przez biegłego rewidenta.

Art. 146e. Fundusze własne banku przejętego przeznaczają się na pokrycie strat bilansowych tego banku.

Art. 146f. 1. Po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli banku przejętego bank przejmujący dokonuje wypłat akcjonariuszom banku przejętego z jego pozostałego majątku proporcjonalnie do wysokości posiadanego uprzednio kapitału, a w przypadku banku spółdzielczego – wypowiada członkostwo członkom banku przejętego, skutkujące przyznaniem prawa do wypłaty członkom banku przejętego wartości ich udziałów proporcjonalnie do wysokości funduszu udziałowego przejmowanego banku, ustalonego na dzień przejęcia albo wydaje akcjonariuszom tego banku akcje własne. Bank przejmujący dokonuje wypłaty w okresie 6 miesięcy od dnia rejestracji przejęcia we właściwym rejestrze sądowym.

2. Wydanie akcji własnych następuje po ustalonej cenie emisyjnej, nie wyższej jednak niż wartość księgową akcji. Wartość prawa do funduszu udziałowego jest ustalana przy uwzględnieniu ostatniego zatwierdzonego bilansu banku przejmującego.

3. W przypadku gdy przejęcie banku jest przyczyną szkody, której naprawienie dochodzone jest na zasadach ogólnych, poszkodowany nie może żądać naprawienia poniesionej szkody poprzez zapłatę kwoty wyższej niż różnica między kwotą, która zostałaby uzyskana w przypadku wydania przez sąd postanowienia o ogłoszeniu upadłości banku, a kwotą uzyskaną w wyniku zaspokojenia wierzytelności albo wartością akcji albo udziałów ustaloną zgodnie z ust. 1. Ustalenia różnicy kwot, o której mowa w zdaniu poprzednim, dokonuje się przy założeniu, że w dniu przejęcia, określonym w decyzji, o której mowa w art. 146b ust. 1, sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości banku.

Art. 146g. Bank przejmujący może żądać zmiany treści zobowiązania zaciągniętego przez czynność prawną banku przejętego w okresie roku przed przejęciem, jeżeli w wyniku tej czynności druga strona uzyskała korzyść na warunkach korzystniejszych od stosowanych wówczas przez bank przejęty.”;

4) w art. 158:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli według bilansu sporządzonego na koniec okresu sprawozdawczego aktywa banku nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań, zarząd banku, zarząd komisaryczny lub likwidator powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, która wydaje decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz jednocześnie podejmuje decyzję o jego przejęciu przez inny bank, za zgodą banku przejmującego, albo występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

2. Jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową banku nie reguluje on swoich zobowiązań w zakresie wypłaty środków, o których mowa w art. 2 pkt 68 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, wobec deponentów w rozumieniu art. 2 pkt 3 tej ustawy, Komisja Nadzoru Finansowego, w terminie 5 dni roboczych od dnia stwierdzenia tej okoliczności, wydaje decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz jednocześnie podejmuje decyzję o jego przejęciu przez inny bank, za zgodą banku przejmującego, albo występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku banku spółdzielczego powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może być złożone także przez bank zrzeszający, który zawarł umowę zrzeszeniową z bankiem zrzeszonym, lub jednostkę zarządzającą systemem ochrony, którego uczestnikiem jest ten bank spółdzielczy.

3b. Podejmując decyzje o przejęciu banku przez inny bank, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja Nadzoru Finansowego, w przypadku gdy wartość przejmowanych praw majątkowych jest niższa niż wartość przejmowanych zobowiązań banku, uwzględnia deklarację udzielenia wsparcia w formach, o których mowa w art. 268a ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Decyzje o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego oraz o przejęciu banku przez inny bank, o których mowa w ust. 1 i 2, są podawane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;

d) w ust. 8 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 1–3, 4 i 5 stosuje się odpowiednio do oddziału banku zagranicznego, który przystąpił do polskiego systemu gwarantowania, z tym że:”;

e) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Przepisy art. 146c–146f stosuje się odpowiednio.”;

5) po art. 158 dodaje się art. 158a w brzmieniu:

„Art. 158a. 1. W przypadku udzielenia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wsparcia, o którym mowa w art. 268a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, instrumenty kapitałowe oraz pożyczki podporządkowane przejmowanego banku, o których mowa w art. 127 ust. 1, podlegają umorzeniu do wysokości strat przejmowanego banku, zidentyfikowanych na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 146d ust. 2, i niepokrytych dotychczas przez fundusze własne.

2. Umorzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z zasadami pomocy państwa obowiązującymi w Unii Europejskiej.

3. Umorzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje z dniem przejścia.

4. Umorzenie, o którym mowa w ust. 1, następuje w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398, 685, 1544 i 1629).

5. Umorzeniu, o którym mowa w ust. 1, podlegają zobowiązania z tytułu kapitału i należnych odsetek.

6. Jeżeli nie jest konieczne całkowite umorzenie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podporządkowanych, podlegają one umorzeniu proporcjonalnie w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z zasadami pomocy państwa obowiązującymi w Unii Europejskiej.

7. Jeżeli instrumenty kapitałowe lub zobowiązania podporządkowane podlegają częściowemu umorzeniu, warunki umowne w pozostałym zakresie nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek z tytułu instrumentu kapitałowego lub pożyczki podporządkowanej.

8. W przypadku przejścia banku na podstawie art. 158 ust. 1 i 2 oraz udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 268a ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, wartość i zakres umorzenia, o którym mowa w ust. 1, wskazywana jest w sprawozdaniu finansowym sporządzonym na dzień poprzedzający dzień przejścia.

9. Bank przejmujący ogłasza na swojej stronie internetowej oraz stronie internetowej banku przejmowanego informację o umorzeniu, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 1373) w art. 51 w ust. 1 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. List zastawny nie może mieć formy dokumentu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. List zastawny o jednostkowej wartości nominalnej przekraczającej kwotę stanowiącą równowartość 100 000 euro, ustaloną przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia przez emitenta decyzji o emisji, może mieć formę dokumentu.

3. List zastawny podlega zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych prowadzonym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.³⁾).

4. List zastawny, o którym mowa w ust. 2, podlega zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych prowadzonym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 1a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi – w innym systemie rejestracji, w terminie 6 miesięcy od dnia emisji.”;

2) w art. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Hipoteczny list zastawny, o którym mowa w art. 5a ust. 2, zawiera w szczególności.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723, 771 i 1669.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Dziennikami urzędowymi w rozumieniu ustawy są: Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, dzienniki urzędowe ministrów kierujących działami administracji rządowej, dzienniki urzędowe urzędów centralnych, Dziennik Urzędowy Komisji Nadzoru Finansowego oraz wojewódzkie dzienniki urzędowe.”;

2) w art. 12 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. W Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego ogłasza się:

- 1) uchwały i decyzje Komisji Nadzoru Finansowego,
- 2) obwieszczenia, ogłoszenia, komunikaty oraz inne akty lub dokumenty,
- 3) rejestry (listy)

– jeżeli przepisy odrębne tak stanowią.

1b. W przypadku gdy z przepisów odrębnych nie wynika obowiązek ogłoszenia uchwały Komisji Nadzoru Finansowego w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego może zdecydować o ogłoszeniu podjętej uchwały w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

1c. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego może skierować do ogłoszenia również inne niż określone w ust. 1a obwieszczenia, ogłoszenia lub komunikaty, o ile są związane z zadaniami organów Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego.”;

3) w art. 22 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego wydaje Dziennik Urzędowy Komisji Nadzoru Finansowego.”;

4) w art. 24:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do dzienników urzędowych, o których mowa w art. 22 ust. 1, 1a, 3 i 4, oraz wojewódzkich dzienników urzędowych.”;

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wzory graficzne winiet Dziennika Ustaw, Monitora Polskiego, dzienników urzędowych, o których mowa w art. 22 ust. 1, 1a, 3 i 4, oraz wojewódzkiego dziennika urzędowego, z uwzględnieniem jednolitości tych wzorów oraz cech wyróżniających dzienniki urzędowe spośród innych wydawnictw.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355 i 2215) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) będące posiadaczami rachunku papierów wartościowych, na którym są zapisane certyfikaty inwestycyjne, albo będące osobami uprawnionymi z certyfikatów inwestycyjnych zapisanych na rachunku zbiorczym.”;

b) uchyla się pkt 3 i 4;

2) w art. 72a ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Depozytariusz może żądać od towarzystwa, a w przypadku gdy na podstawie umowy, o której mowa w art. 4 ust. 1a albo 1b, funduszem inwestycyjnym zarządza i prowadzi jego sprawy spółka zarządzająca albo zarządzający z UE – od spółki zarządzającej albo zarządzającego z UE, podmiotów, o których mowa w art. 45a lub art. 46, podmiotu, któremu zlecono prowadzenie ksiąg rachunkowych funduszu lub dokonywanie wyceny aktywów funduszu, biegłego rewidenta funduszu oraz podmiotu prowadzącego rejestr uczestników albo rachunki papierów wartościowych albo rachunki zbiorcze, na których zapisywane są certyfikaty inwestycyjne, informacji niezbędnych do wytoczenia powództwa, o którym mowa w ust. 1.”;

3) art. 122 i art. 123 otrzymują brzmienie:

„Art. 122. Certyfikaty inwestycyjne nie mogą mieć formy dokumentu.

Art. 123. 1. Certyfikaty inwestycyjne podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych prowadzonym zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Do powstawania oraz przenoszenia praw z certyfikatów inwestycyjnych stosuje się przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczące praw ze zdematerializowanych papierów wartościowych.”;

- 4) w art. 136:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydanie, o którym mowa w ust. 1, następuje w chwili zapisania certyfikatu na rachunku papierów wartościowych uczestnika albo na właściwym rachunku zbiorczym.”,
 - b) uchyla się ust. 3;
- 5) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkiem rady inwestorów może być wyłącznie uczestnik funduszu inwestycyjnego zamkniętego reprezentujący ponad 5% ogólnej liczby certyfikatów inwestycyjnych w danym funduszu, który wyraził pisemną zgodę na udział w radzie oraz dokonał blokady certyfikatów inwestycyjnych w liczbie stanowiącej ponad 5% ogólnej liczby certyfikatów na rachunku papierów wartościowych lub na rachunku zbiorczym.”;
- 6) w art. 143:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnionymi do udziału w zgromadzeniu inwestorów są uczestnicy funduszu, którzy nie później niż na 7 dni przed dniem odbycia zgromadzenia złożą towarzystwu świadectwo depozytowe wydane zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”,
 - b) uchyla się ust. 1a,
 - c) uchyla się ust. 3 i 4;
- 7) w art. 276c w ust. 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) prowadzenia rejestru uczestników tych funduszy;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1252) uchyla się art. 63.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1417) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 uchyla się zdanie drugie;
- 2) w art. 17 w ust. 1 wprowadzenie do wyciszenia otrzymuje brzmienie:

„Koszty Urzędu Komisji w zakresie nadzoru nad rynkiem kapitałowym, w tym wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji, jego zastępców oraz dla pracowników Urzędu Komisji, pokrywane są z.”;
- 3) w art. 24a w ust. 2 wyrazy „okres roku” zastępuje się wyrazami „okres 5 lat”;
- 4) w art. 26:
 - a) w ust. 1 w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi”;
 - b) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) banku, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi – kontrola dotyczy wyłącznie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, praktyk sprzedaży krzyżowej obejmujących czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, lub instrumenty finansowe oraz działalności w zakresie lokat strukturyzowanych, o których mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;
- 5) w art. 29 w ust. 1 wyrazy „6 miesięcy” zastępuje się wyrazami „12 miesięcy”;
- 6) w art. 39 w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „48 godzin” zastępuje się wyrazami „96 godzin”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 909/2014 emitent zamierza zarejestrować papiery wartościowe w innym systemie rejestracji, ich dematerializacja następuje z chwilą zarejestrowania w tym systemie, jeżeli podmiot prowadzący ten system spełnił warunki, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 909/2014.”,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723, 771 i 1669.

b) w ust. 3 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– mogą nie podlegać dematerializacji, jeżeli dopuszczają to odrębne przepisy określające zasady ich emisji i emitent tak postanowi. W takim przypadku przepisów ust. 4 i 6 nie stosuje się.”;

2) w art. 5a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie umowy zawartej przez emitenta z Krajowym Depozytem lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w depozycie papierów wartościowych mogą być również rejestrowane papiery wartościowe, które zgodnie z odrębnymi przepisami dotyczącymi emisji tych papierów mogą nie mieć formy dokumentu lub podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych.”;

3) po art. 7 dodaje się art. 7a i art. 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. W przypadku obligacji emitowanych na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483 i 2243) oraz listów zastawnych emitowanych na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771 oraz z 2018 r. poz. 2243), które nie są emitowane w drodze oferty publicznej i w odniesieniu do których emitent nie zamierza ubiegać się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie do ASO, a także w przypadku certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusz inwestycyjny zamknięty, który nie jest publicznym funduszem inwestycyjnym zamkniętym, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, emitent zawiera umowę o wykonywanie funkcji agenta emisji tych papierów wartościowych z firmą inwestycyjną uprawnioną do prowadzenia rachunków papierów wartościowych albo z bankiem powierniczym.

2. Umowa o wykonywanie funkcji agenta emisji jest zawierana przed rozpoczęciem proponowania nabycia papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli firma inwestycyjna lub bank powierniczy są jednostkami powiązаныmi z emitentem w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości albo są związane z emitentem jakimkolwiek innym stosunkiem prawnym lub faktycznym, który mógłby prowadzić do konfliktu interesów lub wywoływać wątpliwości co do możliwości prawidłowego wywiązywania się z obowiązków agenta emisji, firma inwestycyjna oraz bank powierniczy mogą zawrzeć z emitentem umowę o wykonywanie funkcji agenta emisji, jeżeli:

- 1) wydzielią pod względem organizacyjnym wykonywanie tej funkcji od osób lub czynności, które mogą wywoływać powstanie konfliktu interesów, oraz
- 2) zapewnią identyfikację i monitorowanie konfliktów interesów oraz właściwe zarządzanie nimi.

4. Obowiązki agenta emisji obejmują:

- 1) weryfikację spełniania przez emitenta wymogów dotyczących emisji papierów wartościowych, wynikających z przepisów prawa;
- 2) weryfikację zgodności działań emitenta z wymogami dotyczącymi oferowania papierów wartościowych, wynikającymi z przepisów prawa;
- 3) weryfikację spełniania przez papiery wartościowe oraz przez ich emitenta warunków rejestracji w depozycie papierów wartościowych określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 50 ust. 1, a także tego, czy przyjęte przez Krajowy Depozyt lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 i 4, zasady obsługi realizacji zobowiązań emitentów zapewniają możliwość prawidłowego wykonania zobowiązań wynikających z papierów wartościowych;
- 4) utworzenie ewidencji osób uprawnionych z papierów wartościowych;
- 5) pośredniczenie w zawieraniu przez emitenta umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, w szczególności udzielanie emitentowi niezbędnej pomocy w zakresie ustalenia i przygotowania dokumentacji niezbędnej do zawarcia tej umowy.

5. Umowa o wykonywanie funkcji agenta emisji nie może wykluczyć ani ograniczyć obowiązków agenta emisji, o których mowa w ust. 4.

6. Agent emisji jest obowiązany wykonywać obowiązki określone w ust. 4 w sposób rzetelny i niezależny, z zachowaniem należytej staranności wynikającej z profesjonalnego charakteru prowadzonej przez niego działalności.

7. Agent emisji odpowiada za szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem obowiązków, o których mowa w ust. 4.

8. Agent emisji podejmuje czynności zmierzające do zawarcia umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, w przypadku gdy:

- 1) zostały spełnione wymogi będące przedmiotem weryfikacji dokonanej w zakresie określonym w ust. 4 pkt 1–3 albo
- 2) ujawnione w toku weryfikacji nieprawidłowości lub niezgodności zostały usunięte przez emitenta albo nie zagrażają bezpieczeństwu obrotu ani interesom inwestorów.

9. Od chwili zarejestrowania w depozycie papierów wartościowych obligacji, listów zastawnych lub certyfikatów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, zapisy w ewidencji osób uprawnionych z tych papierów wartościowych prowadzonej przez agenta emisji wywołują skutki prawne związane z zapisem na rachunkach papierów wartościowych.

10. Emitent obligacji, listów zastawnych lub certyfikatów inwestycyjnych innych niż określone w ust. 1 może zawrzeć z firmą inwestycyjną uprawnioną do prowadzenia rachunków papierów wartościowych albo z bankiem powierniczym umowę o wykonywanie funkcji agenta emisji tych papierów wartościowych. Przepisy ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 7b. 1. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w art. 7a ust. 1, korzystający z uprawnienia, o którym mowa w art. 5 ust. 1a, jest obowiązany przekazać Krajowemu Depozytowi, w terminie 15 dni od dnia dokonania ich emisji, następujące informacje o tych papierach wartościowych:

- 1) w przypadku obligacji:
 - a) oznaczenie ich emisji,
 - b) liczbę obligacji wyemitowanych w ramach tej emisji,
 - c) jednostkową wartość nominalną obligacji i walutę, w której wartość ta została wyrażona,
 - d) wysokość oprocentowania obligacji w stosunku rocznym,
 - e) łączną wartość i walutę świadczenia, które powinno zostać spełnione przez emitenta z tytułu wykupu obligacji,
 - f) terminy, w których emitent powinien wykonywać świadczenia z tych obligacji;
- 2) w przypadku listów zastawnych:
 - a) oznaczenie ich emisji,
 - b) liczbę listów zastawnych wyemitowanych w ramach tej emisji,
 - c) jednostkową wartość nominalną listów zastawnych i walutę, w której wartość ta została wyrażona,
 - d) wysokość oprocentowania listów zastawnych w stosunku rocznym,
 - e) łączną wartość i walutę świadczenia, które powinno zostać spełnione przez emitenta z tytułu wykupu tych listów zastawnych,
 - f) terminy, w których emitent powinien wykonywać świadczenia z tych listów zastawnych;
- 3) w przypadku certyfikatów inwestycyjnych:
 - a) oznaczenie ich emisji, a w przypadku gdy są związane z subfunduszem – oznaczenie tego subfunduszu,
 - b) liczbę wyemitowanych certyfikatów inwestycyjnych w ramach tej emisji,
 - c) wskazanie świadczeń wynikających z certyfikatów inwestycyjnych oraz terminów, w których emitent powinien wykonywać te świadczenia.

2. Emitent, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazywać Krajowemu Depozytowi, w terminie 15 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca, informacje o wartości świadczeń wynikających z papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, które w okresie tego miesiąca stały się wymagalne, ze wskazaniem, czy i w jakim zakresie świadczenia te zostały spełnione, a także aktualizować informacje, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy przestały one odpowiadać stanowi rzeczywistości.

3. W informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, emitent wskazuje identyfikujący go niepowtarzalny identyfikator podmiotu prawnego zgodny z normą ISO 174420 (kod LEI) nadany przez podmiot uprawniony do rejestrowania takich identyfikatorów.”;

- 4) w art. 48 po ust. 5d dodaje się ust. 5e w brzmieniu:

„5e. Krajowy Depozyt gromadzi i udostępnia do publicznej wiadomości informacje o nieumorzonych obligacjach, listach zastawnych oraz certyfikatach inwestycyjnych wyemitowanych przez poszczególnych emitentów posiadających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacje dotyczące wielkości ich zobowiązań z tytułu tych papierów wartościowych, a także informacje pozwalające ustalić zakres i terminowość wykonywania przez nich tych zobowiązań.”;

- 5) w art. 128:
- a) w ust. 7 wyrazy „urząd Komisji” zastępuje się wyrazami „Urząd Komisji”,
 - b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
„10. Za egzaminy oraz za sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, pobiera się opłaty, które stanowią przychody Urzędu Komisji.”;
- 6) w art. 150:
- a) w ust. 1 po pkt 13b dodaje się pkt 13c w brzmieniu:
„13c) przez Krajowy Depozyt zgodnie z art. 48 ust. 5e;”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „urzędu Komisji” zastępuje się wyrazami „Urzędu Komisji”;
- 7) po art. 178b dodaje się art. 178c i art. 178d w brzmieniu:
- „Art. 178c. Kto, działając w imieniu lub na rachunek emitenta lub agenta emisji, w celu doprowadzenia do zarejestrowania papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, przekazuje Krajowemu Depozytowi lub spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, nieprawdziwe informacje lub zataja prawdziwe informacje dotyczące tych papierów wartościowych lub emitenta, które są istotne dla oceny dopuszczalności dokonania tej rejestracji,
podlega grzywnie do 2 000 000 zł.
- Art. 178d. 1. Kto, będąc osobą uprawnioną do reprezentowania emitenta, dopuszcza do tego, że emitent nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 7b, albo wykonuje je nienależycie,
podlega grzywnie do 2 000 000 zł.
2. Tej samej karze podlega, kto przekazuje Krajowemu Depozytowi nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 7b, lub zataja prawdziwe dane.”.
- Art. 10.** W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, 650, 685, 1075 i 2215) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:
„Art. 3. 1. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, zwany dalej „Urzędem Komisji”, jest państwową osobą prawną, której zadaniem jest zapewnienie obsługi Komisji Nadzoru Finansowego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.
2. Siedzibą Urzędu Komisji jest Warszawa.
3. Nadzór nad działalnością Urzędu Komisji sprawuje Prezes Rady Ministrów.
4. Organami Urzędu Komisji są:
1) Komisja Nadzoru Finansowego, zwana dalej „Komisją”, która jest właściwa w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym;
2) Przewodniczący Komisji, który kieruje działalnością Urzędu Komisji i reprezentuje Urząd Komisji na zewnątrz.
5. Przewodniczący Komisji kieruje pracami Komisji i reprezentuje ją na zewnątrz.
6. Komisja posiada prawo używania pieczęci z godłem państwowym.”;
 - 2) w art. 3c:
 - a) w ust. 1 w pkt 5:
 - w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:
„– trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie,”;
 - w lit. b tiret drugie otrzymuje brzmienie:
„– trzykrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia – w przypadku gdy jest możliwe ich ustalenie.”;
 - b) w ust. 7 wyrazy „okres roku” zastępuje się wyrazami „okres 5 lat”;
 - c) uchyla się ust. 9;

- 3) w art. 4:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Urząd Komisji przedstawia Prezesowi Rady Ministrów coroczne sprawozdanie ze swojej działalności oraz działalności Komisji w terminie do dnia 31 lipca następnego roku. Sprawozdanie jest jawne i obejmuje w szczególności zestawienie poniesionych w roku budżetowym kosztów, w podziale na obszary nadzoru określone w art. 1 ust. 2, oraz kosztów administracyjnych.”;
- b) uchyla się ust. 3;
- 4) w art. 5:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W skład Komisji wchodzi Przewodniczący, dwóch Zastępców Przewodniczącego i dziewięciu członków.”;
- b) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu:
- „5) przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów;
- 6) przedstawiciel Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 7) przedstawiciel Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 8) przedstawiciel ministra – członka Rady Ministrów właściwego do spraw koordynowania działalności służb specjalnych, a jeżeli nie został wyznaczony – przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów.”;
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Członkowie Komisji, o których mowa w ust. 2 pkt 6–8, uczestniczą w posiedzeniach Komisji wyłącznie z głosem doradczym.”;
- 5) w art. 10:
- a) uchyla się ust. 1 i 2,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Porządek i czas pracy w Urzędzie Komisji oraz obowiązki pracodawcy i pracownika określa regulamin pracy ustalany przez Przewodniczącego Komisji.”;
- 6) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Komisja podejmuje uchwały zwykłą większością głosów, w głosowaniu jawnym, w obecności co najmniej czterech osób wchodzących w jej skład, w tym Przewodniczącego Komisji lub jego Zastępcy. Członkowie Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 6–8, nie biorą udziału w głosowaniu ani nie są uwzględniani przy liczeniu kworum. W razie równej liczby głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Komisji, a w razie jego nieobecności – głos Zastępcy Przewodniczącego Komisji upoważnionego do kierowania pracami Komisji.”;
- 7) w art. 11b ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Opłata, o której mowa w ust. 5, stanowi przychód Urzędu Komisji.”;
- 8) w art. 12 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć uchwalania projektu rocznego planu finansowego, o którym mowa w art. 19b ust. 1, oraz rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 19c ust. 1.”;
- 9) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Członkowie Komisji mogą udostępniać informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, pracownikom odpowiednio urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, Narodowego Banku Polskiego, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także funkcjonariuszom, żołnierzom i pracownikom odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, w zakresie niezbędnym dla przygotowania opinii lub stanowisk pozostających w bezpośrednim związku z pracami Komisji.”;

10) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Na żądanie Prezesa Rady Ministrów Przewodniczący Komisji i jego Zastępcy udostępniają Prezesowi Rady Ministrów informacje uzyskane w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw.

2. Prezes Rady Ministrów kieruje żądanie udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, na piśmie.

3. Przewodniczący Komisji i jego Zastępcy przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, na piśmie. Jeżeli informacja została przekazana w innej formie, Przewodniczący Komisji sporządza notatkę, której kopię niezwłocznie przekazuje Prezesowi Rady Ministrów.

4. Zastępca Przewodniczącego Komisji, który udostępnił informacje Prezesowi Rady Ministrów, niezwłocznie informuje o tym Przewodniczącego Komisji.”;

11) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Komisja i Narodowy Bank Polski przekazują sobie dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przekazywania dokumentów i informacji pomiędzy Komisją a Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Rzecznikiem Finansowym oraz ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

3. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania dokumentów i informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zawiera porozumienia oraz umowy z podmiotami, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

12) po art. 17a dodaje się art. 17aa w brzmieniu:

„Art. 17aa. Przewodniczący Komisji jest obowiązany do poinformowania Prezesa Rady Ministrów o zidentyfikowaniu ryzyka systemowego w systemie finansowym lub jego otoczeniu w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym oraz o każdym zdarzeniu, które może zagrozić bezpieczeństwu lub skutkuje zagrożeniem bezpieczeństwa rynku finansowego, w tym zagrożeniu lub naruszeniu interesów znacznej liczby inwestorów indywidualnych w rozumieniu rozporządzenia nr 1286/2014, a także działaniach podjętych przez Komisję w związku z takim ryzykiem lub zdarzeniem.”;

13) po art. 17c dodaje się art. 17ca i art. 17cb w brzmieniu:

„Art. 17ca. 1. Przewodniczący Komisji przekazuje Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, Komendantowi Głównemu Policji oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Policji oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Komendant Główny Policji oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazują Przewodniczącemu Komisji dokumenty i informacje, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań Komisji.

3. W celu określenia zasad współpracy oraz przekazywania dokumentów i informacji, w zakresie określonym w ust. 1 i 2, zawierane są odpowiednie porozumienia.

Art. 17cb. Przewodniczący Komisji przekazuje Prezesowi Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej niezbędne informacje i dokumenty w celu realizacji zastępstwa, o którym mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 2261 oraz z 2018 r. poz. 723, 1544 i 1669).”;

14) w art. 17d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja współpracuje z Komisją Europejską, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego oraz Europejskim Systemem Banków Centralnych i udziela tym organom wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania ich obowiązków.”;

15) w art. 18h dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego, Przewodniczący Komisji udostępnia Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej właściwe w tej sprawie dokumenty i informacje.

4. Przekazanie dokumentów i informacji zgodnie z ust. 3 nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.”;

- 16) w art. 18i:
- a) w ust. 1 wyrazy „6 miesięcy” zastępuje się wyrazami „12 miesięcy”,
 - b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Akta postępowania przechowuje się przez okres 10 lat, chyba że przepisy odrębne przewidują inny okres przechowywania określonych informacji.”;
- 17) uchyla się art. 19;
- 18) po art. 19 dodaje się art. 19a–19e w brzmieniu:
- „Art. 19a. 1. Urząd Komisji prowadzi samodzielną gospodarkę finansową w ramach posiadanych środków.
2. Przychodami Urzędu Komisji są:
- 1) wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru wnoszone przez podmioty nadzorowane w wysokości i na zasadach określonych w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2;
 - 2) opłaty za egzaminy:
 - a) dla brokerów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych,
 - b) na aktuariuszy,
 - c) na maklerów papierów wartościowych, doradców inwestycyjnych, agentów firm inwestycyjnych, maklerów giełd towarowych oraz za egzaminy uzupełniające,
 - d) na pośrednika kredytu hipotecznego;
 - 3) opłaty za wydanie interpretacji Komisji;
 - 4) darowizny i zapisy;
 - 5) przychody z tytułu odsetek za zwłokę w zapłacie należności;
 - 6) przychody z najmu;
 - 7) przychody z lokat;
 - 8) inne przychody.
3. Wpłaty wnoszone przez podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5a, obejmują opłatę od wniosku o wydanie decyzji w sprawie rejestracji agencji ratingowej.
4. Wysokość opłaty od wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, wynosi 1,5% wartości przychodów agencji ratingowej wskazanych w ostatnim zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym, jednak nie mniej niż 20 000 zł i nie więcej niż 80 000 zł.
5. Do należności z tytułu wpłat i opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 oraz w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
6. Z przychodów, o których mowa w ust. 2, pokrywa się koszty funkcjonowania Urzędu Komisji i jego organów.
7. Wpłaty i opłaty na pokrycie kosztów nadzoru, o których mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się w oparciu o kwotę ustaloną w planie finansowym Urzędu Komisji. Po zakończeniu roku obrotowego Urzędu Komisji ustala się różnicę pomiędzy planowanymi a wykonanymi kosztami, którą uwzględnia się w rozliczeniu kosztów nadzoru w danym roku obrotowym.
- Art. 19b. 1. Projekt rocznego planu finansowego Urzędu Komisji, po uchwaleniu przez Komisję i zatwierdzeniu przez Prezesa Rady Ministrów, jest przekazywany ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w trybie określonym w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.
2. Rokiem obrotowym Urzędu Komisji jest rok kalendarzowy.
- Art. 19c. 1. Roczne sprawozdanie finansowe Urzędu Komisji podlega badaniu przez firmę audytorską.
2. Prezes Rady Ministrów dokonuje wyboru firmy audytorskiej.
3. Sporządzone przez Komisję roczne sprawozdanie finansowe Urzędu Komisji jest przekazywane wraz ze sprawozdaniem z badania Prezesowi Rady Ministrów w celu zatwierdzenia.
4. Zatwierdzone sprawozdanie finansowe Urzędu Komisji jest przekazywane ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 41 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693).
- ”

Art. 19d. 1. Urząd Komisji tworzy następujące fundusze własne:

- 1) fundusz podstawowy;
- 2) fundusz rezerwowy.

2. Fundusz podstawowy Urzędu Komisji odzwierciedla równowartość mienia Urzędu Komisji na dzień jego utworzenia.

3. Fundusz rezerwowy zwiększa się o zysk netto i zmniejsza się o stratę netto.

Art. 19e. 1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią środki Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2038 i 2215).

2. Do kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie art. 3c ust. 1 pkt 5 oraz na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do kar pieniężnych nakładanych przez Komisję na podstawie:

- 1) art. 141 ustawy – Prawo bankowe;
- 2) art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.”;

19) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców oraz ustalania wysokości tych wynagrodzeń i nagród, uwzględniając organizację Urzędu Komisji i Komisji, konieczność zapewnienia właściwej realizacji zadań Urzędu Komisji i Komisji w zakresie sprawowanego nadzoru oraz poziom płac w instytucjach nadzorowanych.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 798, 650, 1637 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 106a dodaje się art. 106b w brzmieniu:

„Art. 106b. 1. Prezes Urzędu może nałożyć na osobę zarządzającą karę pieniężną w wysokości do 2 000 000 zł, jeżeli osoba ta, w ramach sprawowania swojej funkcji w czasie trwania stwierdzonego naruszenia, umyślnie dopuściła przez swoje działanie lub zaniechanie do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów określonych w art. 23a lub art. 24.

2. W przypadku osoby zarządzającej w podmiocie, o którym mowa w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, 650, 685, 1075, 2215 i 2243), kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może być nałożona w wysokości do 5 000 000 zł.

3. Nałożenie na osobę zarządzającą kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę karę pieniężną, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 3a lub 4.”;

2) w art. 111:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 106a i art. 106b – stopień wpływu zachowania osoby zarządzającej na naruszenie, którego dokonał przedsiębiorca, przychody uzyskane przez osobę zarządzającą u danego przedsiębiorcy, z uwzględnieniem okresu trwania naruszenia, oraz okres i skutki rynkowe naruszenia lub skutki naruszenia dla konsumentów;”.

b) w ust. 3 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w przypadku dopuszczenia przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów, o których mowa w art. 23a lub art. 24:

- a) działanie pod przymusem,
- b) przyczynienie się do dobrowolnego usunięcia przez przedsiębiorcę skutków naruszenia,
- c) przyczynienie się do zaniechania przez przedsiębiorcę z własnej inicjatywy stosowania niedozwolonej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu,
- d) okoliczności, o których mowa w pkt 1 lit. c i d;”.

c) w ust. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w przypadku dopuszczenia przez osobę zarządzającą do naruszenia przez przedsiębiorcę zakazów, o których mowa w art. 23a lub art. 24:

- a) znaczne korzyści uzyskane przez osobę zarządzającą w związku z dokonaniem naruszeniem,
- b) dokonanie uprzednio podobnego naruszenia;”.

- 3) w art. 112 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 106–108, stanowią dochód budżetu państwa, a w przypadku gdy kara pieniężna została nałożona na podmiot, o którym mowa w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym – przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2038 i 2215).”

Art. 12. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.⁵⁾) w art. 71b uchyla się ust. 4 i 5.

Art. 13. W ustawie z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 uchyla się ust. 8 i 9;
2) w art. 59it uchyla się ust. 3 i 4;
3) w art. 113 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, 1356, 1499, 1629, 2192 i 2193), zwanej dalej „ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji”.”;

- 4) w art. 116 uchyla się ust. 2;
5) w art. 132zq uchyla się ust. 9 i 10.

Art. 14. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) opis świadczeń emitenta wynikających z obligacji, wysokość tych świadczeń lub sposób, w jaki będzie ona ustalana, oraz termin, miejsce i sposób ich spełniania, a także określenie dni, według których ustala się uprawnionych do świadczeń;”

b) w ust. 2 uchyla się pkt 7;

- 2) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Emitent może jednostronnie zmienić warunki emisji w zakresie wskazanym w art. 6 ust. 2 pkt 6 oraz w zakresie zmiany wynikającej z działań, o których mowa w art. 84 ust. 2 pkt 1, chyba że warunki emisji stanowią inaczej.”;

- 3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Obligacje nie mogą mieć formy dokumentu.

2. Obligacje podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych prowadzonym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”.

3. Do powstawania oraz przenoszenia praw z obligacji stosuje się przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczące praw ze zdematerializowanych papierów wartościowych.

4. Po ustaleniu uprawnionych do świadczeń z tytułu wykupu obligacji prawa z tej obligacji nie mogą być przenoszone.”;

- 4) uchyla się art. 9–11;
5) w art. 16 w ust. 1 skreśla się zdanie drugie;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106, 138, 650, 723, 771, 864, 1000, 1075, 1499, 1544 i 1629.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 650, 723, 864, 1000, 1075 i 1629.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723, 771, 1669 i 2243.

- 6) w art. 17:
- a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie,
 - b) w ust. 2 skreśla się zdanie drugie;
- 7) w art. 31:
- a) w ust. 2 uchyla się pkt 3,
 - b) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) oświadczenie podmiotu prowadzącego depozyt papierów wartościowych zgodnie z przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi potwierdzające, że za pośrednictwem składającego oświadczenie emitent dokonał wykupu obligacji.”;
- 8) w art. 51 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W ogłoszeniu zamieszcza się datę, godzinę, miejsce oraz porządek obrad zgromadzenia obligatariuszy, a także informację o miejscu złożenia świadectwa depozytowego.”;
- 9) w art. 55:
- a) uchyla się ust. 1,
 - b) uchyla się ust. 3 i 4,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Świadectwo depozytowe powinno zostać złożone co najmniej na 7 dni przed terminem zgromadzenia obligatariuszy i nie może zostać odebrane przed jego zakończeniem.”;
- 10) uchyla się art. 77;
- 11) art. 94 i art. 95 otrzymują brzmienie:
- „Art. 94. Kto w celu umożliwienia bezprawnego głosowania na zgromadzeniu obligatariuszy przekazuje lub udostępnia fałszywą listę obligatariuszy uprawnionych do uczestniczenia w zgromadzeniu obligatariuszy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
- Art. 95. Kto w głosowaniu na zgromadzeniu obligatariuszy posługuje się fałszywym świadectwem depozytowym, o którym mowa w art. 55 ust. 2, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.
- Art. 15.** W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1934 oraz z 2018 r. poz. 650) w art. 14 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą być udostępniane Prezesowi Rady Ministrów, członkom Komisji Nadzoru Finansowego oraz członkom Rady Polityki Pieniężnej.
3. Dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, posiadają upoważnieni pracownicy Narodowego Banku Polskiego, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, urzędu obsługującego Ministra Finansów, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”.
- Art. 16.** W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2038 i 2215) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:
„Art. 1. Ustawa określa zasady:
- 1) rozpatrywania reklamacji przez podmioty rynku finansowego, składanych przez klientów tych podmiotów;
 - 2) działania Rzecznika Finansowego;
 - 3) funkcjonowania Funduszu Edukacji Finansowej, zwanego dalej „Funduszem”.”;
- 2) art. 34 otrzymuje brzmienie:
„Art. 34. 1. Rzecznik składa corocznie, w terminie 90 dni od zakończenia roku kalendarzowego, Prezesowi Rady Ministrów oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych sprawozdanie:
- 1) ze swojej działalności oraz uwagi o stanie przestrzegania prawa i interesów klientów podmiotów rynku finansowego;
 - 2) z działalności finansowanej ze środków Funduszu, wraz z informacją o wykorzystaniu środków Funduszu.
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, są jawne.”;

3) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Fundusz Edukacji Finansowej

Art. 43a. Środkami Funduszu dysponuje Rzecznik, na wniosek Rady Edukacji Finansowej.

Art. 43b. 1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie edukacji finansowej, w szczególności na:

- 1) organizację kampanii edukacyjnych i informacyjnych mających na celu zwiększenie świadomości finansowej społeczeństwa;
- 2) opracowywanie strategii edukacji finansowej i monitorowanie jej realizacji;
- 3) opracowywanie programów edukacyjnych i wydawanie publikacji popularyzujących wiedzę w zakresie funkcjonowania rynku finansowego, zagrożeń na nim występujących oraz podmiotów na nim działających;
- 4) współpracę z innymi podmiotami, w tym podmiotami rynku finansowego, w zakresie opracowywania dokumentów dotyczących edukacji finansowej;
- 5) współpracę z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania w zakresie systemowego podejścia do edukacji finansowej, w szczególności w odniesieniu do podstaw programowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996, 1000, 1290 i 1669);
- 6) wspieranie projektów edukacyjnych i promocyjnych z zakresu finansów i rynku finansowego.

2. Obsługę i realizację zadań, o których mowa w ust. 1, zapewnia Rzecznik.

Art. 43c. 1. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) wpływów z tytułu kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, 650, 685, 1075, 2215 i 2243), oraz art. 3c ust. 1 pkt 5 tej ustawy, z wyjątkiem kar pieniężnych nakładanych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 141 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz art. 72 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) wpływów z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 798, 650, 1637, 1669 i 2243);
- 3) wpływów z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 159 ust. 5a, art. 183 ust. 4a i art. 193 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089 oraz z 2018 r. poz. 398, 1669, 2193 i 2243);
- 4) przychodów z lokowania środków Funduszu;
- 5) innych wpływów.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, mogą być wydatkowane gdy decyzja w tych sprawach stanie się ostateczna lub po uprawomocnieniu się wyroku sądu w tych sprawach.

3. Jeżeli w wyniku zmiany lub uchylecia decyzji kary pieniężne zostały zmniejszone lub uchylone, Rzecznik niezwłocznie przekazuje środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, do organu, który nałożył karę pieniężną.

4. Środki Funduszu, które nie są wykorzystywane na realizację zadań, o których mowa w art. 43b ust. 1, mogą być lokowane przez Rzecznika z zachowaniem najwyższej staranności.

5. Środki Funduszu mogą być lokowane wyłącznie w:

- 1) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
- 2) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski;
- 3) papiery wartościowe emitowane przez rządy lub banki centralne państw członkowskich Unii Europejskiej;
- 4) lokaty w bankach;
- 5) formie depozytu u ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

6. Środki Funduszu nie mogą być przedmiotem egzekucji kierowanej przeciwko Rzecznikowi.

7. Z tytułu obsługi i realizacji zadań finansowanych ze środków Funduszu Rzecznikowi przysługuje wynagrodzenie, nie wyższe niż 3% przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób obliczania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 7, oraz terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Rzecznika ponoszone w związku z obsługą i realizacją zadań finansowanych ze środków Funduszu.

Art. 43d. 1. Rada Edukacji Finansowej:

- 1) wyznacza kierunki i sposób realizacji zadań Funduszu;
- 2) sprawuje nadzór nad realizacją zadań Funduszu;
- 3) sprawuje nadzór nad gospodarowaniem środkami Funduszu.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powołuje w skład Rady Edukacji Finansowej:

- 1) trzech przedstawicieli ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 2) przedstawiciela ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania;
- 3) przedstawiciela Rzecznika;
- 4) przedstawiciela Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 5) przedstawiciela Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego;
- 6) przedstawiciela Prezesa Narodowego Banku Polskiego;
- 7) przedstawiciela Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A.;
- 8) przedstawiciela Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 9) przedstawiciela Polskiego Funduszu Rozwoju Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1182, 1669, 1735 i 2024);
- 10) przedstawiciela Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powołuje Przewodniczącego Rady Edukacji Finansowej spośród członków Rady Edukacji Finansowej, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

4. W posiedzeniach Rady Edukacji Finansowej mogą uczestniczyć, z głosem doradczym, przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających podmioty rynku finansowego.

5. Rada Edukacji Finansowej podejmuje uchwały zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 6 członków.

6. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Przewodniczącego Rady Edukacji Finansowej.

7. Obsługę Rady Edukacji Finansowej prowadzi Biuro Rzecznika.

8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, regulamin pracy Rady Edukacji Finansowej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Rady Edukacji Finansowej.

Art. 43e. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, regulamin funkcjonowania Funduszu, mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego funkcjonowania Funduszu oraz bezpieczeństwa zarządzanych środków.

2. Regulamin określa szczegółowy sposób funkcjonowania Funduszu, w szczególności sposób gospodarowania aktywami Funduszu.”

Art. 17. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 999, 1000, 1669 i 2215) w art. 362 uchyla się ust. 7.

Art. 18. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy (Dz. U. poz. 1925) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W celu uzyskania wsparcia kredytobiorca składa do kredytodawcy wniosek.”;
- 2) w art. 16 uchyla się ust. 7.

Art. 19. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 685, 723 i 1637) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Do zadań Funduszu w zakresie restrukturyzacji banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, z wyłączeniem banków hipotecznych, należy:
1) udzielanie wsparcia na rzecz działalności restrukturyzowanego banku bankom przejmującym;

- 2) kontrola prawidłowości wykorzystania wsparcia, o którym mowa w pkt 1, oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania banku uczestniczącego w restrukturyzacji banku, na którego działalność Fundusz udzielił wsparcia.”;
- 2) w art. 8 w pkt 9 w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. k w brzmieniu:
„k) zasad i form udzielania wsparcia oraz dochodzenia zwrotu środków z tytułu udzielenia wsparcia w związku z restrukturyzacją banków;”;
- 3) po dziale IV dodaje się dział IVa w brzmieniu:

„Dział IVa
Restrukturyzacja banków

Art. 268a. 1. Realizując zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1, Fundusz może udzielać wsparcia na rzecz działalności banku, w związku z jego restrukturyzacją, podmiotom przejmującym bank.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić poprzez:

- 1) objęcie akcji banku przejmującego;
- 2) udzielenie pożyczki lub gwarancji;
- 3) udzielenie gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi prawami majątkowymi lub przejmowanymi zobowiązaniami;
- 4) udzielenie dotacji na pokrycie różnicy między wartością przejmowanych praw majątkowych i przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na rachunkach deponentów banku przejmowanego do wysokości przejmowanych zobowiązań z tytułu tych środków, pomniejszonych o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku, gdyby na dzień przejścia sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości przejmowanego banku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przepisu art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

Art. 268b. Warunkiem udzielenia przez Fundusz wsparcia, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1, jest w szczególności:

- 1) uznanie przez Zarząd Funduszu przedstawionych przez bank przejmujący wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego działalności restrukturyzowanego banku sporządzonego na dzień poprzedzający dzień przejścia;
- 2) wykazanie, że koszty restrukturyzacji banku nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;
- 3) wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych przejmowanego banku na pokrycie strat;
- 4) zabezpieczenie wierzytelności gwarantujące zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami – w przypadku wsparcia w formie, o której mowa w art. 268a ust. 2 pkt 2.

Art. 268c. Bank biorący udział w restrukturyzacji banku, na którego działalność udzielono wsparcia, jest obowiązany udzielać na żądanie Funduszu informacji niezbędnych do oceny ryzyka braku zwrotu udzielonego wsparcia lub strat związanych z przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami.

Art. 268d. Działania, o których mowa w niniejszym dziale, mogą być podejmowane i prowadzone po uzyskaniu decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem.”;

- 4) w art. 272 w ust. 1 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:
„Środki funduszu gwarancyjnego banków mogą także służyć realizacji zadań Funduszu, o których mowa w art. 5 ust. 2a.”;
- 5) w art. 304 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. W przypadku:
 - 1) zawieszenia działalności podmiotu krajowego,
 - 2) wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu krajowego lub banku zagranicznego,
 - 3) wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o przejęciu kasy albo o przejęciu wybranych praw lub zobowiązań kasy,
 - 4) wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o przejęciu banku,
 - 5) wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o likwidacji podmiotu krajowego,
 - 6) ogłoszenia upadłości podmiotu krajowego lub banku zagranicznego– podmiot uprawniony do reprezentacji przekazuje do Funduszu środki w wysokości równowartości zobowiązań do zapłaty podmiotów, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 2 dni roboczych odpowiednio od dnia zawieszenia, wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, wydania decyzji o przejęciu kasy albo o przejęciu wybranych praw lub zobowiązań kasy, wydania decyzji o przejęciu banku, wydania decyzji o likwidacji lub ogłoszenia upadłości.”;

6) w art. 305:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Fundusz może wezwać banki do przekazania, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, w przypadku finansowania restrukturyzacji banków zgodnie z art. 5 ust. 2a pkt 1, do wysokości kwoty takiego finansowania.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Fundusz określa w wezwaniu, o którym mowa w ust. 4, kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu, ustaloną dla danego banku jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych banków na fundusz gwarancyjny banków w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, o której mowa w zdaniu poprzednim, nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty banków, podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8.

4b. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków ustala się:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 268a ust. 2 pkt 1, 2 i 4 – według stanu na dzień zawarcia przez Fundusz odpowiedniej umowy stanowiącej podstawę do spełnienia świadczeń;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 268a ust. 2 pkt 3 – według stanu na dzień ustalenia przez Fundusz wysokości świadczenia z tytułu umowy stanowiącej podstawę do spełnienia tego świadczenia.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1182, 1669, 1735 i 2024) w art. 3 w ust. 1 po pkt 26 dodaje się pkt 26a w brzmieniu:

„26a) Urząd Komisji Nadzoru Finansowego;”.

Art. 21. W ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089 oraz z 2018 r. poz. 398, 1669 i 2193) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 159 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli przewinienie dyscyplinarne:

- 1) dotyczyło usługi świadczonej w związku z przygotowaniem lub przeprowadzeniem emisji, wystawieniem lub zbyciem instrumentu finansowego lub
 - 2) związane było z badaniem ustawowym jednostki zainteresowania publicznego
- karę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wymierza się do kwoty 500 000 zł.”;

2) w art. 167 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych orzeczonych w postępowaniu dyscyplinarnym stanowią przychód Polskiej Izby Biegłych Rewidentów, a w przypadku, o którym mowa w art. 159 ust. 5a pkt 1 – przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2038, 2215 i 2243).”;

3) w art. 179 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpływy z tytułu kary pieniężnej orzeczonej w sprawie, o której mowa w art. 172 ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa, a w przypadku, o którym mowa w art. 159 ust. 5a pkt 2 – przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.”;

4) w art. 183 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Kara, o której mowa w ust. 4, nakładana w przypadku gdy naruszenie:

- 1) dotyczyło usługi świadczonej w związku z przygotowaniem lub przeprowadzeniem emisji, wystawieniem lub zbyciem instrumentu finansowego lub
 - 2) związane było z badaniem ustawowym jednostki zainteresowania publicznego
- nie może przekraczać kwoty 500 000 zł.”;

5) w art. 189 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nałożonych przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów stanowią przychód Polskiej Izby Biegłych Rewidentów, a w przypadku, o którym mowa w art. 183 ust. 4a pkt 1 – przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.

2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nałożonych przez Komisję Nadzoru Audytowego stanowią dochód budżetu państwa, a w przypadku, o którym mowa w art. 183 ust. 4a pkt 2 – przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.”;

6) w art. 193 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kara, o której mowa w ust. 3, nakładana w przypadku gdy naruszenie:

- 1) dotyczyło usługi świadczonej w związku z przygotowaniem lub przeprowadzeniem emisji, wystawieniem lub zbyciem instrumentu finansowego lub
- 2) związane było z badaniem ustawowym jednostki zainteresowania publicznego – nie może przekraczać kwoty 500 000 zł.”;

7) w art. 194 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpływy z tytułu kar pieniężnych nałożonych przez Komisję Nadzoru Finansowego stanowią przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 2210) uchyla się art. 86.

Art. 23. Tworzy się:

- 1) Fundusz Edukacji Finansowej;
- 2) Radę Edukacji Finansowej.

Art. 24. 1. Znosi się dotychczasową Komisję Nadzoru Finansowego.

2. Likwiduje się dotychczasowy Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 25. 1. Tworzy się Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Tworzy się Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 26. Pracownicy zatrudnieni w dotychczasowym Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 24 ust. 2, stają się pracownikami zatrudnionymi w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 25 ust. 1. Przepisy art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000, 1076, 1608, 1629 i 2215) stosuje się odpowiednio.

Art. 27. 1. Osoby powołane na stanowiska Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zastępców Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego pełnią odpowiednio te funkcje w Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 3 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Kadencja Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego wygasa z upływem terminu przewidzianego w przepisach ustawy zmienianej w art. 10.

Art. 28. Członkowie Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stają się członkami Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Art. 29. 1. Wierzytelności i zobowiązania Skarbu Państwa reprezentowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

2. W przypadku konieczności zwrotu należności z tytułu kar pieniężnych odprowadzonych do dnia 31 grudnia 2018 r. na rachunek budżetu państwa zwrot następuje ze środków budżetu państwa.

Art. 30. 1. Stroną umów i porozumień, zawartych przez Skarb Państwa reprezentowany przez Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, staje się Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów i porozumień, w których jako strona wskazany jest Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 24 ust. 2, lub Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 24 ust. 1.

Art. 31. 1. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2019 r., w których stroną lub których uczestnikiem był Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, z dniem 1 stycznia 2019 r. stroną lub uczestnikiem staje się Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 25 ust. 2.

2. W sprawach sądowych, sądownoadministracyjnych lub administracyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2019 r., w których stroną lub których uczestnikiem była Komisja Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, z dniem 1 stycznia 2019 r. stroną lub uczestnikiem staje się Komisja Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Art. 32. Czynności nadzorcze, decyzje administracyjne, zalecenia i rekomendacje wydane przez Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, zachowują moc, chyba że na podstawie odrębnych przepisów zostaną zmienione lub uchylone.

Art. 33. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 24 ust. 2, oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 24 ust. 2, stają się mieniem Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 25 ust. 1.

Art. 34. 1. Czynności związanych z likwidacją Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 24 ust. 2, w szczególności inwentaryzacji składników majątkowych i niemajątkowych, zamknięcia ksiąg rachunkowych oraz sporządzenia sprawozdań, z wyłączeniem zamknięcia rachunków bankowych, dokonuje Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, w terminie do dnia 31 marca 2019 r.

2. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego dokonuje zamknięcia rachunków bankowych do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 35. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem 1 stycznia 2019 r. przed Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 24 ust. 1, od dnia 1 stycznia 2019 r. toczą się przed Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Art. 36. 1. Podstawą gospodarki finansowej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego na rok 2019 jest plan finansowy zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Plan finansowy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego na rok 2019 jest uchwalany przez Komisję Nadzoru Finansowego i przekazywany do zatwierdzenia przez Prezesa Rady Ministrów w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu, nie później niż do dnia 31 grudnia 2018 r.

3. Do czasu zatwierdzenia planu finansowego Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego na rok 2019 przez Prezesa Rady Ministrów podstawą gospodarki finansowej Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego jest plan finansowy uchwalony przez Komisję Nadzoru Finansowego.

4. Do planu finansowego Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego na rok 2019 nie stosuje się przepisu art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693).

Art. 37. 1. W roku 2019 Urząd Komisji Nadzoru Finansowego otrzymuje dotację podmiotową z budżetu państwa w wysokości określonej w ustawie budżetowej.

2. Dotacji, o której mowa w ust. 1, udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 38. 1. Przychody Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego z tytułów, o których mowa w art. 19a ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 10, uzyskane w 2019 r., stanowią dochód budżetu państwa do wysokości równowartości dotacji, o której mowa w art. 37 ust. 1.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1, odprowadza się na rachunek dochodów ministra właściwego do spraw finansów publicznych nie później niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

3. Kwotę kosztów, o których mowa w art. 19a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 10, za 2019 r. powiększa się o kwotę dotacji, o której mowa w art. 37 ust. 1.

Art. 39. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zawrzeć z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego porozumienie, które określi w szczególności sposób i terminy odprowadzania do budżetu państwa dochodów budżetu państwa, o których mowa w art. 38 ust. 1, oraz terminy przekazywania z budżetu państwa dotacji, o której mowa w art. 37 ust. 1.

Art. 40. W celu wykonania przepisów niniejszej ustawy Prezes Rady Ministrów może dokonać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 41. Do obliczenia kwoty wydatków, o której mowa w art. 112aa ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, na rok 2020 przyjmuje się kwotę wydatków określoną w ustawie budżetowej na rok 2018 z dnia 11 stycznia 2018 r. (Dz. U. poz. 291) pomniejszoną o kwotę odpowiadającą wydatkom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego w wysokości 255 345 tys. zł.

Art. 42. Dotychczasowe legitymacje służbowe pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 24 ust. 2, zachowują ważność.

Art. 43. 1. Przepis art. 24a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do udostępnienia, którego okres roczny nie zakończył się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że czas udostępnienia, który upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się do okresu pięcioletniego wskazanego w tym przepisie.

2. Przepis art. 29 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do czasu kontroli toczącej się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że czas kontroli, który upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zalicza się do okresu rocznego wskazanego w tym przepisie.

3. Komisja Nadzoru Finansowego przechowuje akta, o których mowa w art. 18i ust. 4 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przechowywane w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przez okres 10 lat od dnia rozpoczęcia okresu ich przechowywania, chyba że przepisy odrębne przewidują inny okres przechowywania określonych informacji.

Art. 44. 1. Obligacje, listy zastawne oraz certyfikaty inwestycyjne wyemitowane przed dniem 1 lipca 2019 r. i nieumorzone przed tym dniem, mające formę dokumentów albo niemające formy dokumentu, lecz zapisane w ewidencji prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych, pozostają w mocy.

2. Do papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, a w przypadku gdy są one zapisane w ewidencji prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych – podmiot prowadzący ich ewidencję są obowiązani przekazać Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A. w terminie do dnia 31 marca 2020 r.:

- 1) w przypadku obligacji – informacje o wszystkich wyemitowanych przez niego emisjach tych obligacji, ze wskazaniem:
 - a) oznaczenia tych emisji,
 - b) liczby obligacji wyemitowanych w ramach poszczególnych emisji,
 - c) jednostkowej wartości nominalnej tych obligacji i waluty, w której wartość ta została wyrażona,
 - d) wysokości oprocentowania tych obligacji w stosunku rocznym,
 - e) łącznej wartości i waluty świadczenia, które powinno zostać spełnione przez emitenta z tytułu wykupu tych obligacji,
 - f) terminów, w których emitent powinien wykonywać świadczenia z tych obligacji,
 - g) czy świadczenia, które stały się już wymagalne, zostały przez niego wykonane i w jakim zakresie,
- 2) w przypadku listów zastawnych – informacje o wszystkich wyemitowanych przez niego emisjach tych listów zastawnych, ze wskazaniem:
 - a) oznaczenia tych emisji,
 - b) liczby listów zastawnych wyemitowanych w ramach poszczególnych emisji,
 - c) jednostkowej wartości nominalnej tych listów zastawnych i waluty, w której wartość ta została wyrażona,
 - d) wysokości oprocentowania tych listów zastawnych w stosunku rocznym,

- e) łącznej wartości i waluty świadczenia, które powinno zostać spełnione przez emitenta z tytułu wykupu tych listów zastawnych,
 - f) terminów, w których emitent powinien wykonywać świadczenia z tych listów zastawnych,
 - g) czy świadczenia, które stały się już wymagalne, zostały przez niego wykonane i w jakim zakresie,
- 3) w przypadku certyfikatów inwestycyjnych – informacje o wszystkich wyemitowanych przez niego emisjach tych certyfikatów inwestycyjnych, ze wskazaniem:
- a) oznaczenia tych emisji, a w przypadku gdy są związane z subfunduszem – oznaczenie tego subfunduszu,
 - b) liczby certyfikatów inwestycyjnych wyemitowanych w ramach poszczególnych emisji lub subfunduszy,
 - c) wartości i waluty świadczeń z tytułu udziału w dochodach emitenta lub z tytułu wykupu tych certyfikatów inwestycyjnych, które stały się już wymagalne,
 - d) terminów, w których emitent powinien wykonać te świadczenia,
 - e) czy świadczenia te zostały przez niego wykonane i w jakim zakresie

– według stanu na dzień 31 grudnia 2019 r.

4. Emitent papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku gdy są one zapisane w ewidencji prowadzonej na podstawie przepisów dotychczasowych – podmiot prowadzący ich ewidencję są obowiązani przekazywać Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A. w terminie 15 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca informacje, o których mowa w ust. 3, zaktualizowane według stanu na ostatni dzień danego miesiąca, jeżeli przestały one odpowiadać stanowi rzeczywistości. Obowiązek ten wygasa wraz z przekazaniem Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A. informacji, z której będzie wynikać, że emitent nie posiada zobowiązań z tytułu papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1.

5. W informacjach, o których mowa w ust. 3 i 4, emitent lub podmiot prowadzący ewidencję wskazują identyfikujący emitenta niepowtarzalny identyfikator podmiotu prawnego zgodny z normą ISO 174420 (kod LEI), nadany przez podmiot uprawniony do rejestrowania takich identyfikatorów. Emitent obowiązany jest uzyskać kod LEI przed terminem przekazania informacji, o których mowa w ust. 3, oraz utrzymywać jego aktualność co najmniej do dnia, w którym wygaśnie obowiązek, o którym mowa w ust. 4.

6. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, może ubiegać się o ich zarejestrowanie w depozycie papierów wartościowych. Do zawarcia umowy o zarejestrowanie tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Z chwilą zawarcia umowy o zarejestrowanie papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych emitent oraz podmiot prowadzący ich ewidencję na podstawie przepisów dotychczasowych stają się zwolnieni z obowiązków, o których mowa w ust. 3 i 4, w zakresie papierów wartościowych będących przedmiotem tej umowy.

Art. 45. 1. Kto, będąc osobą uprawnioną do reprezentowania emitenta albo podmiotu prowadzącego ewidencję obligacji, listów zastawnych lub certyfikatów inwestycyjnych, dopuszcza do tego, że, odpowiednio, emitent albo podmiot prowadzący tę ewidencję nie wykonują obowiązków, o których mowa w art. 44 ust. 3 lub 4, albo wykonują je nienależycie,

podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto przekazuje Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S.A. nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 44 ust. 3 lub 4, lub zataja prawdziwe dane.

Art. 46. Kary pieniężne, o których mowa w art. 43c ust. 1 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 16, nałożone do dnia 31 grudnia 2018 r., a uiszczone po tym dniu stanowią przychód Funduszu Edukacji Finansowej, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 16.

Art. 47. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 5, art. 17 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 8 oraz art. 14 i art. 20 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 5, art. 17 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 8 oraz art. 14 i art. 20 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 131a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 oraz art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 477, z 2017 r. poz. 2486 oraz z 2018 r. poz. 2215) zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 131a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 oraz art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. c, art. 2 pkt 3–5, art. 18 oraz art. 19, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 2 pkt 1, art. 8 pkt 3–6, art. 10 pkt 2, 4, 6 i 9–16, art. 11 pkt 1 i 2, art. 15, art. 36 oraz art. 43, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 4, art. 6, art. 9 pkt 1–4, pkt 6 lit. a i pkt 7, art. 14, art. 44 oraz art. 45, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2019 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*